

[Thomsen.]

som bekendt været Arnestedet for Svindel og Bedrag ud over alle Grænser. Tilbud og Efterspørgsel burde være det bestemende for Møntens Højde. Fremtrædende Nationaløkonomer Verden over siger, at det bedste Middel mod Krisen er et højere Engros-Prisniveau. En Valutapolitik med det Maal for Øje kunde give os en gunstig, og ikke, som Tilfældet er, en kunstig Handelsbalance og sidst, men ikke mindst, Rentabilitet for Landbruget. Dr. Jørgen Pedersen har i sin Bog „Valutaspørgsmaalet“ gjort sig til Talsmand for en Valutapolitik, der netop kan medføre et højere Engros-Prisniveau. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg antyde Meningen ved at citere enkelte Linier af denne Bog. Jørgen Pedersen siger — og det er sikkert rigtigt —: Hovedsagen er, at vi antager et helt nyt Princip for vor Valutapolitik, nemlig dette, at det først og fremmest gælder om at pleje og fremelske Produktionen i Indlandet, og — dette vil jeg bede ærede Medlemmer lægge Mærke til — at Vekselkurserne i sig selv er uden Betydning og derfor maa underordnes store og vigtige Formaal. Først da, siger Jørgen Pedersen, har vi taget Konsekvensen af den Handling, vi foretog i Fjor, da vi forlod den gamle Møntfod, og først da kan vi frigøre os for de Lænker, som Guldmøntfoden eller anden Opretholdelse af faste Vekselkurser paalægger os.

Altsaa: det fastslaas, at Vekselkurserne i sig selv er uden Betydning og derfor maa underordnes store og vigtige Formaal. Og et af de store Formaal, Vekselkurserne maa underordnes i et Land som Danmark, er Hovederhvervets Rentabilitet. I den Henseende er der endnu intet foretaget af den højtærede Regering. Nu taales ingen yderligere Opsættelse, og paa Tusinder og atter Tusinder af ulykkelige og forpinte Hjemme Vegne vil jeg saa indstændigt, som det er mig muligt, henstille til den højtærede Handelsminister, at den Bemyndigelse, der nu sikkert gives, benyttes paa en anden Maade end hidtil, benyttes saaledes, at Landbruget igen faar Erhvervsmuligheder og Købekraft. Først da vil der blive Mulighed for Beskæftigelse til dem, der nu gaar ledige.

Aksel Larsen: Det er jo egentlig tilstrækkeligt oplysende, at de 4 store Partier er ganske enige om det foreliggende Lovforslag, og at de derfor i skøn Enighed har foretrukket ikke at tage den politiske Debat under tredje Behandling, hvor en saadan hører hjemme. Grunden er den simple, at samtlige 4 Partier er ude af Stand til at

tage en politisk Debat om et Spørgsmaal, de er ganske enige om. Og man kan for saa vidt godt tage et femte Parti med, eftersom Retstatspartiet jo principielt har givet sin Tilslutning til denne Lovgivning; det har ganske vist stillet Ændringsforslag, men det har kun foreslaaet, at *en Del* af Paragrafferne udgaar. Og medens vi er ved det, gør jeg opmærksom paa, at alt er afgjort paa Forhaand. Det er det, der er saa karakteristisk for det, man kalder Parlamentarisme, at Afgørelserne ikke træffes i de tilsyneladende ophidsede Debatter mellem de ærede Medlemmer, f. Eks. det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Rager, men Afgørelsen er truffet i Udvalgs-værelser, hvor der ikke er denne tilsyneladende ophidsede Tone, er altsaa truffet, før man gaar ind til Behandlingen her i Tinget. Derfor havde vi ogsaa, allerede inden anden Behandling egentlig helt var forbi, foreliggende for os i Tryk „Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta efter Afstemningen i Folketinget ved anden Behandling den 5. December 1932“. Jeg har den dybeste Respekt for Typograferne i Rigsdagens Trykkeri og for Trykkerne sammesteds, men at de skulde kunne sætte en saadan Hastighedsrekord, at de, først efter at Afstemningen her var sluttet, skulde have paabegyndt det Arbejde, der altsaa foreligger paa vort Bord i Form af en Tryksag — et Minut efter Afstemningen, det tror jeg ikke paa.

Det er altsaa rigtigt, at der hersker en saadan absolut Enighed, og det er i den Henseende ogsaa oplysende, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen anser det for nødvendigt at træde op her paa Talerstolen og strø Sand paa, idet han siger: Lad dog være med det Skænderi! Vi er jo fuldkommen enige, er det saa nødvendigt at lave dette Teater! Og jeg kunde jo anbefale „Social-Demokraten“s Karikaturtegner, der sikkert allerede har faaet visse Ordre med Hensyn til, hvilken Tegning han skal fremstille til i Morgen, dette interessante Objekt: Hr. Christmas Møller — det ærede Medlem Hr. Christmas Møller — ja, jeg beklager meget, at Tingets Forretningsorden tvinger mig til med Ord at give Udtryk for Følelser, jeg aldeles ikke nærer — altsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, det ærede Medlem Hr. Krag, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og det ærede Medlem Hr. Rager i skønt broderligt Samarbejde.

Hvad Lovforslaget, dets Karakter og Hensigt angaar, behøver der ikke og kan